

відкриті запитання, заохочує до персоніфікованих та самостійних висловлювань, допомагає у прийнятті рішень, формулюванні висновків, вирішенні конфліктних ситуацій.

Отже, педагогіка партнерства є частиною нового освітнього середовища, необхідною умовою досягнення обов'язкових результатів навчання, у тому числі й компетентностей. Це вимагає постійного професійного зростання педагогів, опанування новими технологіями (методиками) навчання, новими способами професійної діяльності. Перспективою подальших розвідок є розроблення та використання в системі післядипломної освіти навчальних програм, тренінг-курсів для набуття педагогами необхідних компетентностей, забезпечення послідовності етапів навчання та практики для апробації отриманих способів професійної діяльності.

Література

1. Андрієвська В. В. Діалогічна взаємодія у навчально-виховному процесі загальноосвітньої школи : книга для вчителя / В. В. Андрієвська, Г. О. Балл, А. Г. Волинець та ін. ; за ред. Г. О. Балла, О. В. Киричука, Р. М. Шамелашвілі. – К. : ІЗИН, 1997. – 136 с.
2. Б'юджентал Дж. Третя сила у психології / Дж. Б'юджентал // Гуманістична психологія: антологія в 3 томах ; за ред. Р. Трача, Г. Балла. –К. : Пульсари, 2001. – С. 80-90. – (Т. 1. «Гуманістичні підходи в західній психології ХХ століття»).
3. Вишневський О. Теоретичні основи сучасної української педагогіки : [навч. посіб.] / О. Вишневський. – 3-тє вид., доопрацьов. і доп. – К. : Знання, 2008. – 566 с.
4. Семиченко В. Психологія педагогічної діяльності: [навч. посіб.] / В. А. Семиченко. – К. : Вища школа, 2004. – 335 с.
5. Сухомлинський В. Вибрані твори. Серце віддаю дітям. Народження громадянина, Листи до сина / В. О. Сухомлинський . – К. : Рад. школа, 1977. – Т 3.

УДК 378

Барсуковська Г. П.
старший викладач кафедри дошкільної
педагогіки і психології
Глухівського національного педагогічного
університету імені О. Довженка
Бухтата Т. В.
студентка Глухівського національного
педагогічного університету
імені О. Довженка

ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО ПРОВЕДЕННЯ СПОРТИВНИХ ІГОР ТА ВПРАВ НА ПОВІТРІ

Постановка проблеми. Протягом багатьох десятиліть актуальним залишається питання підвищення рухової активності дітей дошкільного віку. У

результаті наукових пошуків дослідники одностайні у твердженні, що ігри з елементами спорту є важливим засобом підвищення активності дітей. Наше суспільство стурбоване фізичним здоров'ям молодого покоління, а ігри та вправи з елементами спорту проводяться в основному на відкритому повітрі, що, отже, подвоює, а то і потроює оздоровчий вплив на організм дитини [2]. Саме це дає усвідомлення про необхідну якісну підготовку майбутніх вихователів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання підготовки майбутніх фахівців дошкільної освіти до навчання дітей дошкільного віку елементів спортивних ігор і вправ вивчали О. Богініч, Е. Вільчковський, Н. Денисенко, Т. Дмитренко, О. Курок, Ю. Коваленко, С. Петренко та ін.

Мета статті. Теоретично обґрунтувати особливості підготовки майбутніх фахівців закладу дошкільної освіти до проведення ігор та вправ спортивного характеру в природному середовищі.

Виклад основного матеріалу. Важливо, щоб у закладах дошкільної освіти працювали професіонали, які розуміють ступінь відповідальності за виховання дітей, які знають сутність педагогічного процесу, особливості та закономірності педагогічного впливу на дошкільників, які вміють бачити цілі у вихованні та розвитку дітей, вірно обирають методи та засоби педагогічного впливу та грамотно аналізують досягнуті результати.

Професійна підготовка майбутніх вихователів до проведення ігор та вправ спортивного характеру здійснюється під час вивчення дисциплін фізкультурно-оздоровчого спрямування, метою яких є засвоєння студентами основ професійної діяльності педагога у галузі фізичного виховання дошкільників, практичними вміннями та навичками активних форм роботи з фізичної культури. У закладах вищої освіти передбачається проведення лекційних і практичних занять та організація самостійної (індивідуальної) роботи студентів. Індивідуальна робота спрямована на поглиблене вивчення навчального матеріалу [3].

Провідною формою навчання у вищому навчальному закладі є лекція. Цільове призначення її полягає в наданні базової інформації з певної теми, окресленні проблем, які вона містить, озброєнні студентів основними поняттями, що полегшують їм подальшу роботу над матеріалом.

Під час лекційних занять студенти отримують знання з методики проведення ігор та вправ спортивного характеру на повітрі у різних вікових групах. Використовуються різні види лекцій: традиційні та нетрадиційні. До традиційних видів лекцій відносять вступну, ознайомлювальну, настановчу, тематичну, підсумкову, оглядову. Методично правильно організована лекція дає змогу реалізувати такі завдання: передати значний обсяг інформації слухачам; сприяти розвитку різних видів пам'яті (зорової, моторної, слухової); мислення; уваги; активізувати студентів. Однак лекція, що відповідає цілям особистісно орієнтованого навчання, повинна, окрім вище вказаного, формувати інтерес і прагнення до учіння, наблизити навчальний процес до умов професійної діяльності, сприяти обмінові знаннями, досвідом і почуттями. З цією метою ефективним є використання нетрадиційних видів лекцій:

проблемна лекція, міні-лекція, лекція-конференція, лекція-бесіда, лекція-брифінг [4].

Однією з форм навчання майбутніх вихователів є практичні заняття. Під час проведення практичних занять студенти вчаться планувати та добирати ігри на повітрі, розробляють конспекти спортивних ігор для дітей дошкільного віку, моделюють їх, розробляють та виготовляють дидактичний, наочний матеріал та інвентар для ігор, вивчають та аналізують результати сучасних наукових досліджень та передового педагогічного досвіду.

Необхідно на практичних заняттях створити такі умови, за яких ці заняття сприяли б не тільки закріпленню, поглибленню, систематизації знань студентів, а й впливали б на формування відповідного ставлення до цих знань, розвитку активності, творчого мислення, відпрацювання професійних умінь і навичок, здатності користуватися своїми знаннями.

Важливою формою організації навчання є самостійна робота студентів. Саме цей спосіб діяльності приводить студента або до одержання зовсім нового, раніше невідомого йому знання, або до поглиблення й упорядкування вже наявних знань. Студенти виконують завдання самостійної роботи відповідно до кожного модуля, а саме: створюють презентацію власної класифікації ігор для дітей дошкільного віку; авторську модель сучасного програмно-методичного забезпечення ігрової діяльності дітей; розробляють алгоритм педагогічного супроводу проведення гри, урахувавши структуру ігрової діяльності, класифікацію ігор, провідні підходи, педагогічні методи та прийоми щодо педагогічного супроводу іграми та вправами.

Висновки. Застосування різноманітних форм, методів у процесі навчання сприяє створенню умов для глибокого й повного засвоєння студентами навчального матеріалу, вирішенню навчальних і професійних проблем, розвитку творчих здібностей студентів. Це все формує у студентів здатність до організації фізкультурно-ігрової діяльності з дошкільнятами.

Література

1. Вільчковський Е. С., Курок О. І. Теорія і методика фізичного виховання дітей дошкільного віку: навч. посіб. [2-ге вид., перероб. та доп.] Суми: Університетська книга, 2008. 428 с.
2. Богініч О. Л. Фізичне виховання дітей дошкільного віку засобами гри. Київ: Шкільний світ, 2007. 120 с.
3. Коваленко Ю. О. Професійна підготовка майбутніх фізичного виховання дітей дошкільного віку у вищих навчальних закладах. Запоріжжя, 2008. 59 с.
4. Загородня Л. П., Титаренко С. А., Барсуковська Г. П. Фізичне виховання дітей дошкільного віку: навч. посіб. / заг. ред.: Л. П. Загородня. Суми: Університетська книга, 2011. 272 с.